

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6898/2021
07.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран В. Јелисавчић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Микеш, адвокат из ... и Интерпрогрес Инжењеринг д.о.о. Нови Сад, са седиштем у Новом Саду, чији су пуномоћници Мидраг Војновић, Милена Милутинов и Горан Ћирјаковић, адвокати из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог Интерпрогрес Инжењеринг д.о.о. Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 968/21 од 01.07.2021. године, у седници одржаној 07.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Интерпрогрес Инжењеринг д.о.о. Нови Сад изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 968/21 од 01.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог Интерпрогрес Инжењеринг д.о.о. Нови Сад, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 968/21 од 01.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3536/2019 од 23.10.2020. године, усвојен је захтев тужиле и утврђено да је тужилца власник парцеле број ... површине 19033 м² (1 ха 90 а 33 м²) уписане у лист непокретности број ... КО ..., на основу решења о наслеђивању Општинског суда у Новом Саду О 1708/2003 од 06.03.2003. године и на основу одржаја, који траје непрекидно од 06.03.2003. године па до подношења тужбе, што су тужени дужни признати и трпети да се тужилца укњижи као власник у катастарским и другим књигама и обавезани су тужени да тужилци солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 32.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 968/21 од 01.07.2021. године, жалбе тужених су одбијене и првостепена пресуда потврђена, а одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Интерпрогрес Инжењеринг д.о.о. Нови Сад је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде кона не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у овом случају и супротном одлучивању судова, са којих разлога није испуњен законски услов који се односи на потребе за уједначавањем судске праксе. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова усклађени су са тумачењем права и владајућим правним схватањем у праски нижестепених судова и ревизијског суда у погледу правила о стицању права својине одржајем.

Са наведених разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.04.2019. године, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић